

домогосподарств на батьківщині. Як показують дані опитаних українських мігрантів, залишатися жити в країні працевлаштування вони не планують, врешті лівова частка все одно повертається на батьківщину.

Структура зовнішніх міграційних потоків з України впродовж останніх п'яти років змінюється, збільшується частка молоді яка виїжджає за кордон як з метою навчання, так і працевлаштування. У разі збереження чинних міграційних трендів у середньостроковій перспективі (впродовж 5-7 років), відтік робочої сили з ринку праці України поглиблюватиме дисбаланс на вітчизняному ринку праці (брак одних кваліфікацій та надлишок інших) та спричинятиме інфляцію заробітних плат без відповідного зростання продуктивності що, зрештою, може негативно позначитися на потенціалі економічного відновлення.

Отже, на сучасному етапі глобалізації дедалі більше розширюється обмін людськими ресурсами на міжнародному рівні, основною складовою якого є трудова міграція. В основу мотивів індивідів трудової міграції, які приймають рішення щодо зміни країни перебування та прикладання своєї праці, покладено економічну складову – ціна праці. Основними факторами впливу на рівень трудової міграції українців за кордон в сучасній політико-економічній ситуації є розмір заробітної плати, рівень безробіття. Бажання заробляти більше, забезпечити кращі умови життя для своїх родин мотивує багатьох українців шукати роботу за кордоном.

Використані джерела

1. Міграція як чинник розвитку в Україні. URL: http://iom.org.ua/sites/default/files/mom_migraciya_yak_chynnyk_rozvytku_v_ukrayini.pdf
2. Сайт Державної прикордонної служби України. URL: <https://dpsu.gov.ua>
3. Сайт Міністерства соціальної політики України. URL: <https://www.msp.gov.ua/news/13813.html>

Рудак Сергій

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Овсянюк-Бердадіна О. Ф.)

ПРЕВЕНТИВНІ ЗАСАДИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Наріжним каменем сучасної державної правової політики в Україні є реформування системи запобігання і протидії корупції. У цьому процесі досягнення успіху є передумовою для формування у суспільства довіри до публічного управління, зростання економічного потенціалу держави, покращення добробуту громадян України.

З 2011 року в Україні функціонує принципово нова антикорупційна система, яка має переважно превентивний характер та фокусується на створення в суспільстві ефективних механізмів попередження корупції. За таких умов посилюється значення вимог до добросовісної поведінки осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, які мають бути ними засвоєні як норми повсякденної поведінки.

На шляху до реалізації цього завдання зроблено чимало кроків: прийнято нове антикорупційне законодавство, низку нормативно-правових актів, спрямованих на запобігання та протидію корупції; ведеться постійний діалог усіх гілок влади із світовою спільнотою щодо вироблення ефективних механізмів протидії та подолання корупції; здійснюються наукові дослідження з питань запобігання корупції та боротьби з нею; формується публіцистика антикорупційного характеру.

На наш погляд, превентивними заходами протидії корупції в органах місцевого самоврядування повинні стати:

1) політичний – наявність політичної волі до подолання корупції усіма можливими демократичними заходами, в тому числі морально-ідеологічними; формування та реалізація чіткої державної антикорупційної політики; об'єднання та компромісна співпраця усіх груп стейкхолдерів щодо питання подолання корупції усіх політичних сил;

2) економічний – обов'язкове врахування щорічних видатків на фінансування заходів, передбачених Концепцією, із державного бюджету та місцевих бюджетів; залучення коштів від вітчизняних та міжнародних донорських громадських організацій шляхом підготовки проектів, спрямованих на реалізацію заходів, указаних у Концепції;

3) організаційний – усі органи публічного управління повинні забезпечувати досягнення пріоритетних завдань щодо запобігання та протидії корупції.

Запорукою успіху застосування превентивних заходів у процесі боротьби з корупцією має стати поточний державний та громадський контроль. Окрім того, постійне інформування громадян про перебіг реалізації заходів поступово вкарбує у суспільній свідомості їх актуальність та необхідність і забезпечить становлення уявлення кожного громадянина про його особисту причетність до змін, які відбуваються в державі.

При цьому, заходи морально-ідеологічного напрямку боротьби з корупцією на службі в органах місцевого самоврядування повинні застосовуватись комплексно з антикорупційними заходами соціально-економічного, правового, превентивного, карального, організаційно-управлінського характеру. Лише за такого тандему запобігання та протидія корупції будуть дійсно ефективними та результативними.